

(Akty przyjęte na mocy Tytułu VI Traktatu o Unii Europejskiej)

DECYZJA RADY 2005/211/WSiSW

z dnia 24 lutego 2005 r.

dotycząca wprowadzenia kilku nowych funkcji do Systemu Informacyjnego Schengen, w tym związanych z walką z terroryzmem

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 30 ust. 1 lit. a) i b), art. 31 lit. a) i b) oraz art. 34 ust. 2 lit. c),

uwzględniając inicjatywę Królestwa Hiszpanii ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) System Informacyjny Schengen, zwany dalej „SIS”, ustanowiony na mocy postanowień tytułu IV Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach z 1990 r. ⁽³⁾, zwanej dalej „Konwencją z Schengen z 1990 r.”, stanowi niezbędny instrument do stosowania przepisów dorobku Schengen włączonego w ramy Unii Europejskiej.
- (2) Uznano potrzebę opracowania nowej wersji Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji, zwanego dalej „SIS II”, mając na uwadze rozszerzenie Unii Europejskiej i umożliwiając wprowadzenie nowych funkcji, przy jednoczesnym wykorzystaniu najnowszych osiągnięć w dziedzinie technologii informatycznych, a także podjęto pierwsze kroki w celu opracowania nowego systemu.
- (3) W obecnej wersji SIS niektóre dostosowania istniejących przepisów i niektóre nowe funkcje mogą już być wprowadzane w odniesieniu do istniejącej wersji SIS, w szczególności w przypadku zapewnienia dostępu do niektórych rodzajów danych wprowadzonych do SIS

władzom, dla których właściwe wykonanie ich zadań byłoby ułatwione, gdyby miały one możliwość przeglądania tych danych, w tym Europolowi i krajowym przedstawicielom Eurojustu, jak również w celu rozszerzenia kategorii przedmiotów zaginionych, które mogą stanowić przedmiot dokonywanych wpisów oraz w celu prowadzenia ewidencji przekazania danych osobowych. W każdym Państwie Członkowskim należy najpierw utworzyć infrastrukturę techniczną wymaganą do tego celu.

- (4) Konkluzje z posiedzenia Rady Europejskiej w Laeken w dniach 14 i 15 grudnia 2001 r., a w szczególności konkluzja 17 (współpraca między wyspecjalizowanymi służbami ds. zwalczania terroryzmu), konkluzja 43 (Eurojust i współpraca policyjna w odniesieniu do Europolu) oraz plan działań z dnia 21 września 2001 r. na rzecz walki z terroryzmem odnoszą się do potrzeby wzmocnienia SIS i poprawy jego zdolności.
- (5) Ponadto istnieje potrzeba wprowadzenia przepisów dotyczących wymiany wszystkich informacji uzupełniających poprzez organy wyznaczone do tego celu we wszystkich Państwach Członkowskich (Supplementary Information Request at National Entry), zapewniających wspólną podstawę prawną w ramach postanowień Konwencji z Schengen z 1990 r. i ustalających zasady usuwania danych przechowywanych przez te władze.
- (6) Przepisy niniejszej decyzji dotyczące Europolu określają jedynie ramy prawne w zakresie dostępu do Systemu Informacyjnego Schengen i nie naruszają przyjmowania w przyszłości niezbędnych środków ustanawiających to rozwiązanie techniczne i jego konsekwencje finansowe.
- (7) Przepisy niniejszej decyzji dotyczące krajowych przedstawicieli Eurojustu i ich asystentów określają jedynie ramy prawne w zakresie dostępu do Systemu Informacyjnego Schengen i nie naruszają przyjmowania w przyszłości niezbędnych środków ustanawiających to rozwiązanie techniczne i jego konsekwencje finansowe.

⁽¹⁾ Dz.U. C 160 z 4.7.2002, str. 7.

⁽²⁾ Dz.U. C 31 E z 5.2.2004, str. 122.

⁽³⁾ Dz.U. L 239 z 22.9.2000, str. 19.

- (8) Przepisy odnoszące się do dostępu Europolu oraz przedstawicieli krajowych Eurojustu i ich asystentów do danych SIS stanowią jedynie pierwszy etap i nie stanowią uszczerbku dla dalszych dyskusji w sprawie rozszerzenia tego narzędzia na inne postanowienia Konwencji z Schengen z 1990 r.
- (9) Zmiany wprowadzone w tym celu do przepisów dorobku Schengen dotyczących Systemu Informacyjnego Schengen składają się z dwóch części: niniejszej decyzji i rozporządzenia Rady sporządzonego na podstawie art. 66 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską. Przyczyny tych zmian wynikające z art. 93 Konwencji z Schengen z 1990 r., wiążą się z faktem, że celem systemu Informacyjnego Schengen jest utrzymanie porządku publicznego i bezpieczeństwa publicznego, w tym bezpieczeństwa narodowego, na terytoriach Państw Członkowskich, oraz stosowanie postanowień Konwencji odnoszących się do przepływu osób na tych terytoriach, poprzez wykorzystanie informacji przekazywanej za pomocą SIS zgodnie z postanowieniami Konwencji. W związku z tym, że niektóre postanowienia Konwencji z Schengen z 1990 r. mają być stosowane do obydwu celów jednocześnie, należy zmienić te postanowienia w identyczny sposób poprzez równoległe akty prawne oparte na każdym z traktatów.
- (10) Niniejsza decyzja nie narusza przyszłego przyjęcia niezbędnych przepisów szczegółowo opisujących strukturę prawną, cele, działanie i wykorzystanie SIS II, w szczególności: zasad określania kategorii danych wprowadzanych do systemu, celów, dla których dane te należy wprowadzać oraz kryteriów ich wprowadzania, zasad dotyczących zawartości wpisów SIS, wzajemnego przekazywania informacji i zasad ich zgodności, zasad dostępu do danych SIS oraz zasad ochrony danych osobowych i ich kontroli.
- (11) W odniesieniu do Islandii i Norwegii, niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁽¹⁾, który należy do dziedziny określonej w art. 1 pkt G decyzji Rady 1999/437/WE z 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania tego Układu.
- (12) Zjednoczone Królestwo uczestniczy w stosowaniu niniejszej decyzji, zgodnie z art. 5 Protokołu włączającego dorobek Schengen w ramy Unii Europejskiej załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i art. 8 ust. 2 decyzji Rady 2000/365/WE z 29 maja 2000 r. dotyczącej wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowanie wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen⁽²⁾.
- (13) Irlandia uczestniczy w stosowaniu niniejszej decyzji, zgodnie z art. 5 Protokołu włączającego dorobek Schengen w ramy Unii Europejskiej załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i art. 6 ust. 2 decyzji Rady 2002/192/WE z 28 lutego 2002 r. dotyczącej wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen⁽³⁾.
- (14) Niniejsza decyzja nie narusza uzgodnień dotyczących częściowego udziału Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w dorobku Schengen, określonego odpowiednio w decyzji 2000/365/WE i decyzji 2002/192/WE.
- (15) Niniejsza decyzja stanowi akt prawny, którego podstawą jest dorobek Schengen lub kwestie w inny sposób z nim związane, w rozumieniu art. 3 ust. 2 Aktu Przystąpienia,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Do Konwencji z Schengen z 1990 r. wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 92 dodaje się następujący ustęp:

„4. Państwa Członkowskie, zgodnie z ich prawem krajowym, wymieniają poprzez organy wyznaczone w tym celu (SIRENE) wszystkie informacje uzupełniające niezbędne przy wprowadzaniu wpisów i w celu umożliwienia podjęcia odpowiednich działań w przypadkach, gdy w wyniku przeglądania danych Systemu Informacyjnego Schengen odnaleziono osoby lub przedmioty, na temat których wprowadzono informacje do tego systemu. Informacje takie są wykorzystywane wyłącznie do celu, w jakim zostały przekazane.”;

- 2) artykuł 94 ust. 2 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) przedmioty określone w artykułach 99 i 100.”;

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, str. 31.

⁽²⁾ Dz.U. L 131 z 1.6.2000, str. 43.

⁽³⁾ Dz.U. L 64 z 7.3.2002, str. 20.

- 3) w art. 94 ust. 3, akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:
- „3. W przypadku osób, informacje powinny zawierać jedynie następujące dane:
- a) nazwisko i imiona, wszelkie pseudonimy, wprowadzane, o ile to możliwe, oddzielnie;
 - b) wszelkie szczególne cechy fizyczne, niepodlegające zmianom;
 - c) (...);
 - d) miejsce i datę urodzenia;
 - e) płeć;
 - f) narodowość;
 - g) informację, czy dane osoby są uzbrojone, agresywne bądź są uciekinierami;
 - h) przyczynę wpisu;
 - i) działania, które powinny być podjęte;
 - j) w przypadku wpisów na mocy art. 95: rodzaj przestępstw(-a);
- 4) artykuł 99 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Dane dotyczące osób lub pojazdów, łodzi, statków powietrznych i kontenerów są wprowadzane zgodnie z prawem krajowym Państwa Członkowskiego dokonującego wpisu, do celów niejawnego nadzoru lub szczególnych kontroli zgodnie z ust. 5.”;
- 5) ostatnie zdanie art. 99 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „Państwo Członkowskie dokonujące wpisu zgodnie z niniejszym ustępem jest zobowiązane do powiadomienia o tym pozostałych Państw Członkowskich.”;
- 6) pierwsze zdanie art. 99 ust. 5 otrzymuje brzmienie:
- „5. Podczas szczególnych kontroli, określonych w ustępie 1, osoby, pojazdy, łodzie, statki powietrzne i kontenery oraz przewożone przedmioty mogą zostać przeszukane zgodnie z prawem krajowym w celach określonych w ust. 2 i 3.”;
- 7) artykuł 100 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Wprowadza się następujące kategorie łatwo rozpoznawalnych przedmiotów:
- a) pojazdy silnikowe o pojemności silnika przekraczającej 50 cm³, łodzie i statki powietrzne, które zostały skradzione, wykorzystane w niewłaściwy sposób lub utracone;
 - b) przyczepy o masie własnej przekraczającej 750 kg, naczepy, sprzęt przemysłowy, silniki zewnętrzne i kontenery, które zostały skradzione, wykorzystane w niewłaściwy sposób lub utracone;
 - c) broń palna, która została skradziona, wykorzystana w niewłaściwy sposób lub utracona;
 - d) urzędowe blankiety, które zostały skradzione, wykorzystane w niewłaściwy sposób lub utracone;
 - e) wydane dokumenty tożsamości, takie jak paszporty, dowody tożsamości, prawa jazdy, dokumenty pobytowe i dokumenty podrózne, które zostały skradzione, wykorzystane w niewłaściwy sposób, utracone lub unieważnione;
 - f) dowody rejestracyjne pojazdów i tablice rejestracyjne, które zostały skradzione, wykorzystane w niewłaściwy sposób, utracone lub unieważnione;
 - g) banknoty (o spisanych numerach);
 - h) papiery wartościowe i środki płatnicze, takie jak czek, karty kredytowe, obligacje, akcje i udziały, które zostały skradzione, wykorzystane w niewłaściwy sposób lub utracone.”;
- 8) na końcu art. 101 ust. 1 dodaje się następujące zdanie:
- „Jednak dostęp do danych wprowadzonych do Systemu Informacyjnego Schengen oraz prawo do ich bezpośredniego przeglądania mogą mieć krajowe organy sądowe, między innymi organy odpowiedzialne za wszczynanie postępowania karnego z oskarżenia publicznego oraz wszczynanie dochodzenia sądowego poprzedzającego postawienie w stan oskarżenia, podczas wykonywania swoich funkcji, zgodnie z przepisami prawa krajowego.”;
- 9) dodaje się następujące artykuły:
- „Artykuł 101 A
1. Europejski Urząd Policji (Europol) ma prawo dostępu i bezpośredniego przeglądania danych wprowadzonych do Systemu Informacyjnego Schengen, w ramach swojego mandatu i na własny koszt, zgodnie z artykułami 95, 99 i 100.

2. Europol może przeglądać tylko te dane, które są mu potrzebne do wykonywania swoich zadań.

3. W przypadku gdy podczas przeglądania danych Europol odkryje istnienie wpisu w Systemie Informacyjnym Schengen, informuje o tym, przy wykorzystaniu środków określonych w Konwencji o Europolu, Państwo Członkowskie, które dokonało wpisu.

4. Korzystanie z informacji uzyskanych poprzez przeglądanie danych Systemu Informacyjnego Schengen wymaga zgody zainteresowanego Państwa Członkowskiego. Jeżeli to Państwo Członkowskie pozwoli na wykorzystanie takich informacji, procedura taka odbywa się zgodnie z postanowieniami Konwencji o Europolu. Europol może przekazać takie informacje państwom trzecim i organom trzecim wyłącznie po uzyskaniu zgody zainteresowanego Państwa Członkowskiego.

5. Europol może zażądać informacji uzupełniających od zainteresowanego Państwa Członkowskiego zgodnie z postanowieniami Konwencji o Europolu.

6. Europol:

- a) prowadzi ewidencję wszystkich wykonanych przez siebie wyszukiwań, zgodnie z postanowieniami artykułu 103;
- b) bez uszczerbku dla ustępów 4 i 5, nie łączy części Systemu Informacyjnego Schengen ani nie przekazuje udostępnianych im danych w nim zawartych przy użyciu jakiegokolwiek systemu komputerowego wykorzystywanego przez Europol lub stosowanego w Europolu służącego do gromadzenia i przetwarzania danych, ani nie pobiera lub w inny sposób nie kopiuje jakiegokolwiek części Systemu Informacyjnego Schengen;
- c) zapewnia dostęp do danych wprowadzonych do Systemu Informacyjnego Schengen wyłącznie pracownikom Europolu o specjalnych uprawnieniach;
- d) przyjmuje i stosuje środki przewidziane w artykule 118;
- e) zezwala wspólnemu organowi nadzorczemu, ustanowionemu na mocy artykułu 24 Konwencji o Europolu, na przeprowadzenie kontroli działalności Europolu w wykonaniu jego prawa do dostępu i przeglądania danych wprowadzonych do Systemu Informacyjnego Schengen.

Artykuł 101 B

1. Krajowi przedstawiciele Eurojustu i ich asystenci mają prawo dostępu i przeglądania danych wprowadzonych do Systemu Informacyjnego Schengen zgodnie z artykułami 95 i 98.

2. Krajowi przedstawiciele Eurojustu i ich asystenci mogą przeglądać jedynie te dane, które są niezbędne do wykonywania ich zadań.

3. W przypadku gdy podczas przeglądania danych krajowy przedstawiciel Eurojustu odkryje istnienie wpisu w Systemie Informacyjnym Schengen, informuje o tym Państwo Członkowskie, które dokonało wpisu. Informacje uzyskane w wyniku takiego wyszukiwania mogą być przekazywane państwom trzecim i organom trzecim po otrzymaniu zgody Państwa Członkowskiego, które dokonało wpisu.

4. Żadnego postanowienia niniejszego artykułu nie należy rozumieć jako naruszającego przepisy decyzji Rady ustanawiającej Eurojust dotyczące ochrony danych i odpowiedzialności za wszelkie nieuprawnione lub nieoprawne przetwarzanie takich danych przez krajowych przedstawicieli Eurojustu lub ich asystentów lub jako naruszające uprawnienia wspólnego organu nadzorczego, ustanowionego zgodnie z artykułem 23 tej decyzji Rady.

5. Każde wyszukiwanie przeprowadzone przez krajowego przedstawiciela Eurojustu lub asystenta zostaje wpisane do ewidencji zgodnie z postanowieniami artykułu 103, a każde wykorzystanie udostępnionych im danych jest rejestrowane.

6. Żadnych części Systemu Informacyjnego Schengen nie należy łączyć, a danych zawartych w tym systemie dostępnych krajowym przedstawicielom i ich asystentom nie należy przekazywać do żadnego systemu komputerowego wykorzystywanego przez Eurojust lub stosowanego w Eurojuście służącego do gromadzenia i przetwarzania danych, ani nie należy pobierać jakiegokolwiek części Systemu Informacyjnego Schengen.

7. Dostęp do danych wprowadzonych do Systemu Informacyjnego Schengen mają wyłącznie przedstawiciele krajowi i ich asystenci, a nie pracownicy Eurojustu.

8. Środki przewidziane w artykule 118 zostają przyjęte i są stosowane.”;

10) artykuł 103 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 103

Każde Państwo Członkowskie zapewnia, aby każde przekazanie danych osobowych zostało zarejestrowane w krajowym module Systemu Informacyjnego Schengen przez administratora pliku danych organu w celach sprawdzenia, czy przeglądanie danych jest dozwolone, czy nie. Wpis do rejestru może być wykorzystywany wyłącznie do tego celu i zostaje on usunięty możliwie szybko po upływie jednego roku a najpóźniej po upływie trzech lat.”;

11) dodaje się następujący artykuł:

„Artykuł 112 A

1. Dane osobowe przechowywane przez władze, określone w artykule 92 ustęp 4 otrzymane w wyniku wymiany informacji zgodnie z tym ustępem, są przechowywane jedynie przez okres wymagany do osiągnięcia celów, dla których zostały one dostarczone. W każdym przypadku należy je usunąć najpóźniej po roku od momentu, gdy wpis lub wpisy dotyczące danej osoby lub przedmiotu zostały usunięte z Systemu Informacyjnego Schengen.

2. Ustęp 1 nie narusza prawa Państw Członkowskich do przechowywania krajowych danych dotyczących poszczególnych wpisów, które zostały wprowadzone przez dane Państwo Członkowskie lub wpisów, w związku z którymi podjęto działania na terytorium tego państwa. Okres przechowywania takich danych określa prawo krajowe.”;

12) artykuł 113 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dane inne niż określone w artykule 112 są przechowywane przez okres nie dłuższy niż 10 lat a dane dotyczące przedmiotów określonych w artykule 99 ustęp 1 przez okres nie dłuższy niż 5 lat.”;

13) dodaje się następujący artykuł:

„Artykuł 113 A

1. Dane inne niż dane osobowe przechowywane przez władze określone w artykule 92 ustęp 4 otrzymane w wyniku wymiany informacji zgodnie z tym ustępem, są przechowywane jedynie przez okres wymagany do osiągnięcia celów, dla których zostały one przekazane. W każdym przypadku należy je usunąć najpóźniej po roku od momentu, gdy wpis lub wpisy dotyczące danej osoby lub przedmiotu zostały usunięte z Systemu Informacyjnego Schengen.

2. Ustęp 1 nie narusza prawa Państw Członkowskich do przechowywania krajowych danych dotyczących poszczególnych wpisów, które zostały wprowadzone przez dane Państwo Członkowskie, lub wpisów, w związku z którymi podjęto działania na terytorium tego państwa. Okres przechowywania takich danych określa prawo krajowe.”.

Artykuł 2

1. Artykuł 1 ust. 1, 5 i 8 niniejszej decyzji stają się skuteczne 90 dni po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

2. Artykuł 1 ust. 11 i 13 niniejszej decyzji stają się skuteczne 180 dni po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

3. Artykuł 1 ust. 1, 5, 8, 11 i 13 niniejszej decyzji w odniesieniu do Islandii i Norwegii stają się skuteczne 270 dni po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

4. Artykuł 1 ust. 2, 3, 4, 6, 7, 9, 10 i 12 stają się skuteczne od dnia, który zostanie ustalony przez Radę, stanowiącą jednomyślnie, możliwie szybko po spełnieniu koniecznych warunków wstępnych.

Rada może podjąć decyzję o ustaleniu innych terminów dotyczących wejścia w życie następujących przepisów:

— artykuł 1 ust. 2, 4 i 6,

— artykuł 1 ust. 3,

— artykuł 1 ust. 7,

— artykuł 1 ust. 9, nowy art. 101 A,

— artykuł 1 ust. 9, nowy art. 101 B,

— artykuł 1 ust. 12.

5. Wszelkie decyzje Rady podejmowane zgodnie z ust. 4 zostają opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 24 lutego 2005 r.

W imieniu Rady
N. SCHMIT
Przewodniczący